

her paa det militære Budget, hvorledes Officerer udmærket forstaa at forøge deres Indtægter. Jeg skal saaledes nævne en højststaaende Officer, hvis Gage er 10,000 Kr. Ved Siden deraf har han en Huslejegdøtgørelse paa 2,000 Kr. Medens f. Eks. en Professor, en af vore første Videnskabsmænd, maa nøjes med en Huslejegdøtgørelse af 1,200 Kr., faar den nævnte Officer 2,000 Kr. Derefter har han 1,400 Kr. i Repræsentationsudgifter og dernæst et lille Embede som Formand i Overkrigsretten, hvilket andrager 3,000 Kr. Han har altsaa i fast Indtægt 16,400 Kr. Saa kommer dertil, at naar han skal til at bestille noget, naar han skal ud og inspicere og gøre nogen Gavn, skal han have 16 Kr. i Dagpenge. Hvor meget det beløber sig til, ved jeg ikke, men det er maaske en ret betydelig Sum. Det kan altsaa ikke nytte, at Officererne lade saa haant om, at vi ogsaa se paa, hvad det koster. Vi bør have Lov til at nævne, at det ikke alene er Patriotisme, disse Folk leve af, men at de ogsaa have et aabent Øje for at forøge deres Indtægter og faa dem saa store, som det kan lade sig gøre.

Det er som sagt det eneste reelle, der er kommet ud af den nye militære Ordning. I militær Henseende, i Retning af vort Forsvar er det en Ordning, som vi maa sætte meget lavt, og som Officererne selv have udtalt den stærkest mulig fordømmende Dom over. Jeg mener derfor, det er fuldt berettiget, at Socialdemokratiet stiller sig paa det Standpunkt ikke at stemme for de militære Budgetter og udtaler dette ved Anmærkningen paa Budgettet.

Rode: Den Fortegnelse over de Af-snit, i hvilke Finanslovsforslagets anden Behandling vil blive delt, viser, hvorledes de tre Herrer, der ere valgte til Ordførere, have fordelt Arbejdet mellem sig. Vi have for lidt siden set det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) fremtræde som Ordfører for Krigsministeriets Budget, han vil ogsaa fortsætte med Marine-ministeriets. Jeg kunde have ønsket, at denne Fordeling havde været en noget anden. Det vilde nemlig have interesseret mig at se det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) som Ordfører for de krigsministerielle Budgetter, thi det er de krigsministerielle Budgetter, der indeholde dette Finanslovsforslags eneste politiske Moment. Det har de indeholdt fra Begyndelsen af, da Forslaget blev forelagt af det ærede Medlem fra Æbeltoft, der den Gang

var Finansminister. Da han forelagde dette Finanslovsforslag, vare de krigsministerielle Budgetter det eneste politiske i Forslaget, det var det, man bed Mærke i: de overordentlig store Ekstrabevillinger, der vare foreslaaede. Nu er det, der vækker Opmærksomhed, dette, at disse Budgetter ere totalt forvandlede. Derfor forekommer det mig, at det havde været interessant at høre netop den Politiker, der har fremsat Budgetterne, begrunde Tilslutningen til deres Forandring. Thi det kan ikke nægtes, at det er overordentlig store Forandringer, der ere foretagne med disse Budgetter. Da Finanslovsforslaget forelagdes i Oktober, omfattede de ekstraordinære Militærbudgetter et Beløb af 10½ Mill. Kr., og der foreslaas nu en Nedsættelse til 4½ Mill. Kr. Det er saaledes 6 Mill., det foreslaas at stryge af dette Aars militære Udgift.

Jeg maa formode, at det ærede Medlem, da han var Finansminister, havde overordentlig stærke Grunde til at foreslaa et saa stort militært Udgiftsbeløb, thi han udtalte sig her i Salen om, med hvilken overordentlig Omsigt og Omhu han havde udarbejdet hele sit Budget, og med hvilken Iver han havde søgt at finde de Steder, hvor der kunde spares. Han udtalte den 5. Oktober, at hele vor finansielle Stilling jo krævede Sparsommelighed, men man var paa mange Punkter bunden, og det var altsaa kun de egentlig frie Bevillinger, man kunde stryge eller reducere, hvilket ogsaa i overordentlig stort Omfang var gjort paa det forelagte Finanslovsforslag. Og det ærede Medlem fortsætter saa: „Vi have her fulgt den samme Praksis, som jeg tror, enhver forstandig Forretningsmand vil følge i nedadgaende Tider, nemlig saa vidt muligt at afholde sig fra Udvidelser, Nybygninger og lignende, hvor det paa nogen Maade kan undgaas. Alt slikt maa vente, til Tiderne blive bedre, og til Udgifterne kunne afholdes af den almindelige Indtægt, idet man jo ikke i Længden vil kunne basere en fornuftig Stats-husholdning paa Laan. Der er altsaa vist en særdeles stor Tilbageholdenhed overfor nye Udgifter, og skønt de enkelte Ministerier allerede ved den foreløbige Lægning af deres Budgetter havde været ret nøje-regnende med at holde Udgifterne saa langt nede som muligt, blev det dog nødvendigt, efter at de vare komne til min og det samlede Ministeriums Behandling, at underkaste Budgetterne en endogsaa meget betydelig Beklipning.“

Det har været fremsat offentligt, og